

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

nr 1425

*

11 maja 2025

*

Rok XXXV

Daję owcom życie
wieczne!

Czwarta Niedziela Wielkanocna

Dz 13, 14. 43-52; Ps 100 (99), 2-3. 4-5 (R.: por. 3c); Ap 7, 9. 14b-17; J 10, 14; J 10, 27-30;

8.00 Czernica +Stanisław(m), +Klara, +Stanisław(m), +Adam PIEKŁOWSCY,
+Krzysztof MRÓZ /10 r. śm./

10.00 Wojnowice W int.parafian

12.00 Czernica W int. dzieci przystępujących pierwszy raz do Komunii św.

J 10, 27-30 * Jezus daje swoim owcom życie wieczne

Jezus powiedział:

«Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną, a Ja daję im życie wieczne. Nie zginą na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Czwarta Niedziela Wielkanocy jest nazywana przez liturgię „niedzielą Dobrego Pasterza”. Ewangelia tego dnia zawiera we wszystkich cyklach liturgicznych jakiś fragment tekstu z Jana 10,1-30, który jest zbiorem wypowiedzi Jezusa dotyczących obrazu pasterza i owiec. W tym niedzielным fragmencie Jezus odnosi się do opieki, którą Bóg sprawuje nad ludźmi, którzy się do Niego uciekają.

Obraz pasterza i owiec ma wiele biblijnych korzeni. Ważni ludzie w historii Izraela byli pasterzami. Na przykład Abel (Rdz 4, 2), Mojżesz (Wj 3,1 i nast.) czy Dawid (1 Sam 16,11-13). Sam Dawid i jego potomkowie mieli być, jak Jozue (Lb 27,17 i nast.), pasterzami swego ludu. Jednak to właśnie Bogu często przypisuje się rolę pasterza, który troszczy się o „swoje owce”, ludzi (por. Rdz 49, 15; Iz 40, 11; Ez 34, 5; Ps 23, 1; Syr 18, 13).

Fakt, że wypowiedzi Jezusa na temat dobrego pasterza są przedstawiane podczas Wielkanocy, ma zatem bardzo głębokie znaczenie. Jak wyjaśniał Benedykt XVI, „jesteśmy tu natychmiast prowadzeni do prawdy centralnej, do szczytu objawienia Boga, jako pasterza swojego ludu; tym centrum i szczytem jest Jezus, a dokładniej Jezus, który umiera na krzyżu i powstaje z grobu trzeciego dnia, zmartwychwstaje z całym swoim człowieczeństwem i w ten sposób włącza nas, każdego człowieka, w swoje przejście ze śmierci do życia”[1].

Ewangelia według św. Jana wskazuje, że Jezus wypowiadał słowa z tej niedzieli podczas żydowskiego święta Poświęcenia Świątyni. To święto upamiętniało oczyszczenie miejsca i poświęcenie ołtarza ofiarnego w czasach Machabeuszy, którzy ufortyfikowali mury, aby uchronić święty

kompleks przed profanacjami podobnymi do tych, jakich dokonał Antioch IV Epifanes (por. 1 Ma 4,52-61 i 2 Ma 10,1-9). Co więcej, Jezus znajdował się w tzw. portyku Salomona. Być może ten obmurowany obszar z mocnymi kolumnami wyjaśnia odwołanie się Jezusa do opieki, jaką sprawuje nad swoimi owcami.

Jak zaznaczył Papież Franciszek, słowa Jezusa z tej niedzieli „przekazują nam poczucie absolutnego bezpieczeństwa i ogromnej czułości. Nasze życie jest w pełni bezpieczne w rękach Jezusa i Ojca, którzy są jednym: jedną miłością, jednym miłosierdziem, objawionymi raz na zawsze w ofierze krzyża. (...) Dlatego już się nie lękamy: nasze życie jest już zbawione od zatracenia. Nic i nikt nie będzie mógł nas wyrwać z rąk Jezusa, ponieważ nic i nikt nie może zwyciężyć Jego miłości. Miłość Jezusa jest niezwyciężona!”[2].

Ta opiekuńcza bliskość Jezusa wobec jego owiec doprowadzi nas również do przeżywania naszego życia i naszej walki o to, by podobać się Bogu z wielką nadzieją. Św. Josemaría wyjaśniał to w ten sposób: „cnota nadziei — pewność, że Bóg nami kieruje w swej opatrznościowej wszechmocy, dając nam niezbędne środki — mówi nam o stałej dobroci Boga wobec ludzi, wobec ciebie, wobec mnie. Bóg zawsze jest gotów słuchać, gdyż słuchanie nigdy Go nie męczy. Interesują Go twoje radości, twoje sukcesy, twoja miłość, a także twoje kłopoty, twoje cierpienia, twoje niepowodzenia. Dlatego nie pokładaj w Nim nadziei jedynie w swej słabości; zwracaj się do swego Ojca Niebieskiego w okolicznościach korzystnych i niesprzyjających, uciekając się nieustannie pod Jego opiekę. Nie trzeba do tego wielkiej pokory, by uznać, że jesteśmy nicością, całym szeregiem zer; a przecież ta świadomość zamienia się w niezwyciężoną siłę, jeśli te wszystkie nasze zera poprzedza Chrystus: jakże niezmierna liczba wtedy powstaje! Pan światłem i zbawieniem moim: kogóż mam się lękać?”[3].

[1] Benedykt XVI, Homilia, 29 kwietnia 2012 (za: opoka.org.pl).

[2] Papież Franciszek, Regina Coeli, 17 kwietnia 2016 (za: opoka.org.pl).

[3] Św. Josemaría, Przyjaciele Boga, 218.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA NA 62. ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITW O POWOŁANIA (11 maja 2025 r.)

Pielgrzymi nadziei: dar życia

Drodzy Bracia i Siostry!

W tym 62. Światowym Dniu Modlitw o Powołania pragnę zwrócić się do was z radosną i dodającą otuchy zachętą, abyście byli pielgrzymami nadziei ofiarując z hojnością swoje życie.

Powołanie jest cennym darem, który Bóg zasiewa w sercach, wezwaniem do wyjścia poza siebie, aby podjąć drogę miłości i służby. A każde powołanie w Kościele —

czy to do życia jako osoba świecka, czy do posługi wynikającej ze święceń, czy →

też do życia konsekrowanego – jest znakiem nadziei, jaką Bóg żywi wobec świata i każdego ze swoich dzieci.

W naszych czasach wielu młodych czuje się zagubionych w obliczu przyszłości. Często doświadczają niepewności co do perspektyw pracy, a jeszcze głębiej, kryzysu tożsamości, który jest kryzysem sensu i wartości, a zamęt cyfrowy sprawia, że staje się on jeszcze trudniejszy do przejścia. niesprawiedliwość wobec słabych i ubogich, obojętność egoistycznego dobrobytu, przemoc wojny, zagrażają planom dobrego życia, które pielęgnują w swoich sercach. Jednak Pan, który zna serce człowieka, nie porzuca w niepewności; wręcz przeciwnie, chce wzbudzić w każdym świadomość, że jest on miłowany, powołany i posłany jako pielgrzym nadziei.

Z tego powodu my, dorośli członkowie Kościoła, a zwłaszcza pasterze, jesteśmy przynaglani do przyjęcia, rozeznania i towarzyszenia drodze powołaniowej nowych pokoleń. A wy, młodzi, jesteście wezwani do bycia protagonistami, a jeszcze lepiej współprotagonistami wraz z Duchem Świętym, który wzbudza w was pragnienie uczynienia z życia daru miłości.

Podjęcie własnej drogi powołania

Drodzy młodzi, „wasze życie nie jest «w międzyczasie». Jesteście teraz Boga” (Posynod. adhort. apost. Christus vivit, 178). Trzeba sobie uświadomić, że dar życia domaga się hojnej i wiernej odpowiedzi. Spójrzcie na młodych świętych i błogosławionych, którzy z radością odpowiedzieli na wezwanie Pana: na św. Różę z Limy, św. Dominika Savio, św. Teresę od Dzieciątka Jezus, św. Gabriela od Matki Bożej Bolesnej, i na błogosławionych – a wkrótce świętych – Carla Acutisa i Pier Giorgio Frassatego, oraz na wielu innych. Każdy z nich przeżywał swoje powołanie jako drogę do pełni szczęścia, w relacji z żywym Jezusem. Kiedy słuchamy Jego słowa, pałają w nas serca (por. Łk 24, 32) i odczuwamy pragnienie poświęcenia naszego życia Bogu! Wówczas chcemy odkryć, w jaki sposób, w jakiej formie życia możemy odwzajemnić miłość, którą On jako pierwszy nam ofiarowuje.

Każde powołanie, dostrzeżone w głębi serca, sprawia, że kielkuje odpowiedź jako wewnętrzne dążenie do miłości i służby, jako źródło nadziei i miłości, a nie jako dążenie do samorealizacji. Powołanie i nadzieja spletają się więc w Bożym planie radości każdego mężczyzny i każdej kobiety, powołanych osobiście do ofiarowania swojego życia innym (por. Adhort. apost. Evangelii gaudium, 268). Wielu młodych stara się poznać drogę, na którą wzywa ich Bóg: niektórzy rozpoznają – często ze zdumieniem – powołanie do kapłaństwa lub życia konsekrowanego; inni odkrywają piękno powołania do małżeństwa i życia rodzinnego, a także do zaangażowania na rzecz dobra wspólnego i do dawania świadectwa wiary wśród kolegów i przyjaciół.

Każde powołanie jest ożywiane nadzieją, która przekłada się na zaufanie Opatrzności. Dla chrześcijanina bowiem, nadzieja jest czymś więcej niż zwykłym ludzkim optymizmem: jest raczej pewnością zakorzenioną w wierze w Boga, który działa w historii [życia] każdej osoby. I tak powołanie dojrzewa poprzez codzienne zaangażowanie w wierność Ewangelii, w modlitwie, w rozeznawaniu, w służbie.

Drodzy młodzi, nadzieja pokładana w Bogu nie zawodzi, ponieważ On prowadzi każdy krok tych, którzy się Jemu powierzają. Świat potrzebuje młodych, którzy byliby pielgrzymami nadziei, odważnych w oddawaniu swojego życia Chrystusowi, pełnych radości z samego faktu, że są Jego uczniami-misjonarzami.

Rozeznawanie swojej drogi powołania

Odkrywanie swojego powołania dokonuje się na drodze rozeznawania. Ta droga nigdy nie odbywa się w samotności, lecz rozwija się na łonie wspólnoty chrześcijańskiej i wraz z nią.

Drodzy młodzi, świat popycha was do dokonywania pochopnych wyborów, do wypełniania waszych dni zgiełkiem, uniemożliwiając wam doświadczyć ciszy otwartej na Boga, który przemawia do serca. Miejcie odwagę zatrzymać się, wsłuchać w siebie i zapytać Boga: czego pragnie dla was. Cisza modlitwy jest niezbędna, aby „odczytać” Boże powołanie w swojej historii, i aby dać wolną i świadomą odpowiedź.

Skupienie pozwala zrozumieć, że wszyscy możemy być pielgrzymami nadziei, jeśli uczynimy z naszego życia dar, zwłaszcza w służbie tym, którzy mieszkają na materialnych i egzystencjalnych peryferiach świata. Kto słucha Boga, który powołuje, nie może ignorować krzyku tak wielu braci i sióstr, którzy czują się wykluczeni, zranieni, opuszczeni. Każde powołanie otwiera na misję bycia obecnością Chrystusa tam, gdzie najbardziej potrzebne są światło i pocieszenie. W szczególności, wierni świeccy są wezwani do bycia „solą, światłem i zaczynem” królestwa Bożego poprzez zaangażowanie społeczne i zawodowe.

Towarzystwo na drodze powołaniowej

W tej perspektywie, osoby pracujące w duszpasterstwie i dziele powołań, zwłaszcza kierownicy duchowi, niech nie lękają się towarzyszyć młodym ludziom z nadzieją i cierpliwym zaufaniem Bożej pedagogii. Chodzi o to, aby być dla nich osobami zdolnymi do słuchania i przyjęcia z szacunkiem; osobami, którym mogą zaufać, mądrymi przewodnikami, gotowymi im pomóc, i uważnymi, aby rozpoznać znaki Boga na ich drodze.

Dlatego zachęcam do promowania troski o powołania chrześcijańskie w różnych sferach życia i działalności człowieka, sprzyjając duchowemu otwarciu każdej osoby na głos Boga. W tym celu, ważne jest, aby programy edukacyjne i duszpasterskie zapewniały odpowiednie przestrzenie do towarzyszenia powołaniom.

Kościół potrzebuje pasterzy, zakonników, misjonarzy, małżonków, którzy potrafią z ufnością i nadzieją powiedzieć Panu „tak”. Powołanie nigdy nie jest skarbem, który pozostaje zamknięty w sercu, ale wzrasta i umacnia się we wspólnocie, która wierzy, kocha i pokłada nadzieję. A ponieważ nikt nie może sam odpowiedzieć na Boże powołanie, wszyscy potrzebujemy modlitwy i wsparcia braci i sióstr.

Najmilsi, Kościół jest żywy i płodny, gdy rodzi nowe powołania. A świat szuka, często nieświadomie, świadków nadziei, którzy swoim życiem głoszą, że pójście za Chrystusem jest źródłem radości. Nie ustawajmy zatem w proszeniu Pana o nowych robotników na Jego żniwo, pewni, że On nie przestaje powoływać z miłością. Drodzy młodzi, powierzam wasze podążanie za Panem wstawiennictwu Maryi, Matki Kościoła i powołań. Idźcie zawsze jako pielgrzymi nadziei drogą Ewangelii! Towarzyszę wam moim błogosławieństwem i proszę, abyście się za mnie modlili.

Rzym, Poliklinika „A. Gemelli”, dnia 19 marca 2025 r.

1. Dzisiaj przeżywamy IV Niedzielę Wielkanocną, zwaną Niedzielą Dobrego Pasterza. W tym tygodniu, w środę, piątek i sobotę, przypadają Kwartalny dni modlitw o powołania do służby w Kościele. Zachęcamy do modlitwy o nowe święte powołania, także z naszej parafii.
2. Kancelaria parafialna będzie czynna we wtorek 13 maja od 16.00 do 17.00.
3. Nabożeństwa majowe ku czci Najświętszej Maryi Panny odprawiamy codziennie przy kapliczkach i w kościele 30 minut przed Mszą św. Zachęcamy wszystkich, szczególnie dzieci i młodzież, do udziału w tych pięknych nabożeństwach.
4. W piątek wystawienie Najświętszego Sakramentu po Mszy św. do godz. 19.00.
5. W ostatnim czasie do wieczności w naszej parafii odprowadziliśmy: +Marzena MISZTAŁ, +Petronela NOWAK
6. Dzieci Pierwszokomunijne zapraszamy do uczestniczenia w nabożeństwie majowym i Mszy św. w "Białym Tygodniu" do piątku włącznie.
7. W przyszłą niedzielę, 18 maja, podczas Mszy św. o godz. 12:00 odbędzie się rocznica I Komunii św. Próba przed rocznicą I Komunii św. w sobotę 17 maja o godz. 15.30.
8. Parafia składa serdeczne podziękowanie firmie Betard za darowiznę na rzecz naszej wspólnoty w postaci donic i ławek, Damianowi Strzeleckiemu za usługi HDS, Sołt-Kop za ziemię, Pawłowi Staszakowi za usługi transportowe, oraz Anicie Bernackiej za przygotowanie projektu aranżacji oraz przygotowanie filmików. Szczególne podziękowania rodzicom dzieci przystępujących do Pierwszej Komunii dziękujemy, za porządki wokół kościoła i wewnątrz oraz za ogromne zaangażowanie na rzecz naszego kościoła.
9. Zachęcamy do korzystania z sakramentu pokuty i pojednania w tygodniu. Spowiedź codziennie 20 minut przed każdą Mszą świętą.
10. Zapraszamy wraz z naszą scholą na "Godzinę Uwielbienia Zmartwychwstałego" w sobotę 24 maja br. po Mszy św. wieczornej.
11. Dziękujemy za wszystkie ofiary składane na potrzeby naszej parafii, zarówno na tacę, jak i poprzez przelewy bankowe.

Życzymy wszystkim parafianom błogosławionej niedzieli i obfitości Bożych łask.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na maj 2025

O możliwość pracy — Módlmy się, aby dzięki pracy każda osoba mogła się spełniać, rodziny miały godne warunki życia, a społeczeństwa stawały się bardziej ludzkie

Kalendarz liturgiczny

12 — 18 maja

19 tydzień roku 2025

- 12 V pon.** **Poniedziałek 4. tygodnia Wielkanocy**
Dz 11, 1-18; Ps 42 (41), 2-3; Ps 43 (42), 3. 4 (R.: por. Ps 42 [41], 3ab); J 10, 14; J 10, 1-10;
17.30 Wojnowice O szczęśliwe rozwiązanie dla Teresy
-
- 13 V wt.** **Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej**
Ap 11, 19a; 12, 1. 3-6a. 10ab; Ps 45, 11-12. 14-15. 16-17; Aklamacja; Łk 11, 27-28;
17.30 Czernica +Franciszek PAROL /od uczestników pogrzebu/
-
- 14 V śr.** **Święto św. Macieja, apostoła**
Dz 1, 15-17. 20-26; Ps 113 (112), 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: por. 8); Por. J 15, 16; J 15, 9-17;
17.30 Wojnowice +Stanisława(k) DZIURNA /od Jerzego DĘBSKIEGO dla cioci/
-
- 15 V czw.** **Czwartek 4. tygodnia Wielkanocy**
Dz 13, 13-25; Ps 89 (88), 2-3. 21-22. 25 i 27 (R.: por. 2a); Por. Ap 1, 5; J 13, 16-20;
7.00 Czernica +Adolf SKRĘTKOWICZ /od uczestników pogrzebu/
-
- 16 V pt.** **Święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika**
Ap 12, 10-12a; 1 Kor 1, 10-13. 17-18; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 5b); J 17, 19; J 17, 20-26;
17.30 Czernica +Stanisława(k) DZIURNA /od Doroty i Mariana BARTYZEL/
-
- 17 V sob.** **Sobota 4. tygodnia Wielkanocy**
Dz 13, 44-52; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4 (R.: por. 3cd); J 8, 31b-32a; J 14, 7-14;
17.00 Czernica +Jolanta SOBCZUK, +Stanisława(k) BAJGOT
-
- 18 V niedz.** **Piąta Niedziela Wielkanocna**
Dz 14, 21b-27; Ps 145 (144), 8-9. 10-11. 12-13 (R.: 1b); Ap 21, 1-5a; J 13, 34; J 13, 31-33a. 34-35;
8.00 Czernica W int ks. Jana PANKAŁY z racji urodzin oraz w 34 r. święceń prezbiteratu /od Wspólnoty Wieczernik/
10.00 Wojnowice +Tadeusz PODGÓSKI /11 r. śm./
12.00 Czernica +Zofia MICHALSKA, +Zofia, +Wojciech, +Kazimierz PINKOSZ, +Tadeusz SZCZYGIEŁ, +Zofia, +Stanisław(m) KRĘŻEL

POSYŁAM DZIECKO NA Religię

